הנאשם בנסיון לרצח אשתו טוען: רציתי להוציא את ילדיי מבית חמותי, מפני שאשתי שכבה עם אחיה — וחמותי אילצה אותי לשכב איתה

בית של גילוי עריות

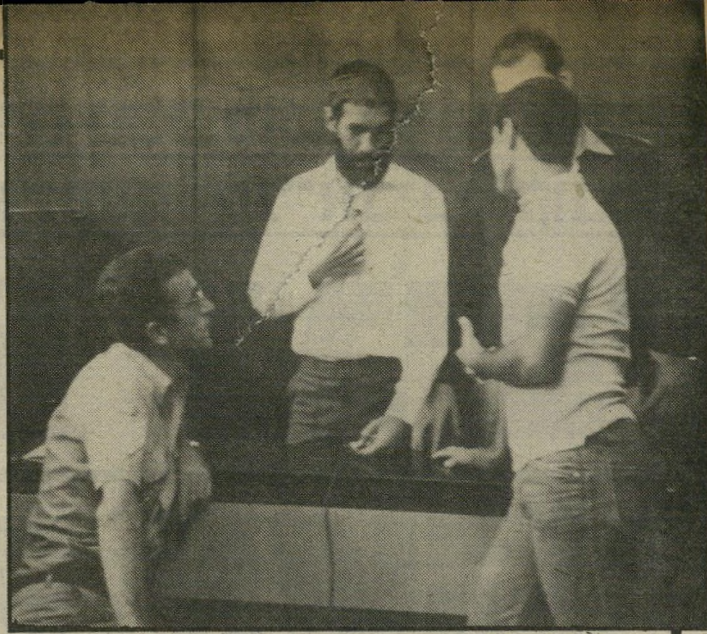

נאשם אורי מסלאווי (במרכז, מזוקן) על ספסל־הנאשמים
„האם רוצה להזיק לבתה!”

„אני רוצה שבית־המישפט יידע איזו אשה את ולמה עשית רע לבת שלך!” הצהיר אורי מסלאווי, כאשר חקר את חמותו בבית־המישפט. „את זוכרת שלבנה, הבת שלך, היתה בשמירת־הריון לפני שש שנים, ושכבה כל הזמן בבית־חולים? את אילצת אותי אז לשכב איתך!”

החמות, זיווה ביצ'צ'ו, הביטה בו בסלידה וענתה לו: „זה לא נכון!”

אורי (33), בעל זקן שחור וכיפה, החליט להגן על עצמו במישפט שבו הוא נאשם בנסיון לרצוח את אשתו, לבנה. הוא סירב כמה וכמה פעמים להצעת השופטים יעקב מלץ, יוסף גולדברג ושרה סירוטה למנות לו סניגור, ואף להצעת אחיו, שהציע למכור את מכוניתו כדי לממן לו סניגור. „אני חף מפשע,” טען מסלאווי, „ואני אוכיח זאת בעצמי.” גם כאשר הוזהר כי העונש הצפוי לו, אם יורשע, הוא עד 20 שנות־מאסר, לא חזר בו מסלאווי מהחלטתו.

על־פי כתב־האישום, שהגישה התובעת פנינה גיא, ארב מסלאווי לאשתו ליד בית הוריה בתל־גיבורים, בפסח בשנה שעברה. כאשר ראה אותה הולכת לתחנת־האוטובוס יחד עם אמה, ניגש אליהן וסטר על לחיה של אשתו. חמותו, זיווה ביצ'צ'ו, אשה נאה בעלת גוף תמיר ושיער צבוע אדום, סטרה על לחיו, ואז שלף סכין בעלת להב ארוך, ואמר לאשתו כי הוא עומד לדקור אותה. הוא נעץ את הסכין בגופה שלוש פעמים וגרם לה פצעים עמוקים ופגיעות חמורות בטחול ובכבד. האשה, שהתעלפה, הועברה על־ידי עוברי אורח לבית־החולים וולפסון, ונזקקה לניתוח בן שש שעות.

אורי נמלט מן המקום ונעלם. רק אחרי יומיים התקשר העיתונאי יוסי בר מידיעות אחרונות למפקד מחוז תל־אביב, והודיע כי מסלאווי מבקש להסגיר את עצמו באמצעותו. מסלאווי ביקש שיובטח לו כי לא יוכה, ויינתן לו להביא את בגדיו וחפציו לבית־המעצר.

אחרי שקיבל הבטחה כזו, נלקח מסלאווי לתחנת־המישטרה וביקש לקחת אותו לבית שבו היו חפציו, כפי שהובטח לו בעת שהסגיר עצמו למישטרה. לדבריו, לחצו עליו השוטרים והודיעו שרק אם ימציא להם את הסכין ירשו לו לקחת את חפציו. „היו לי שם סיפרי־קודש, תפילין, סידור, חומש וציצית, והם חשובים לי נורא, אז כדי שיקחו אותי למקום שבו היו חפציי, הסכמתי להראות להם את המקום בו זרקתי כאילו את הסכין, למרות שמעולם לא היתה לי סכין ולא אני שלפתי אותה.” כך הסביר מסלאווי לבית־המישפט מדוע יצא עם חוקרי־המישטרה לתל־כביר והראה להם מקום שכאילו בו זרק את הסכין.

תחתונים באמבטיה

במהלך המישפט, מאז מעצרו, מסר מסלאווי כמה וכמה גירסות בקשר לדקירה, לשוטר שחקר אותו. מייד לאחר מעצרו סיפר, כי דקר את אשתו מכיוון שהיא משפילה אותו ואיננה מרשה לו לראות את ילדיו.

„הוריי נפטרו, ועם בני מישפחתי אני מסוכסך, אין לי אף אחד מלבד ילדיי, ואני רוצה אותם. ביום המיקרה רציתי לדברי עם אשתי ולשכנע אותה שתיתן לי לראות את הילדים, אבל היא אמרה לי שאין לה מה לדבר איתי, ושהיא מצפצפת על החלטות בית־הדין הרבני,” סיפר הנאשם. „היא קיללה את אמי ז"ל ואני החלטתי לקחת את הילדים ממנה, כי אני לא רוצה שהם יגדלו בבית שיש בו גילוי־עריות!”

במהלך המישפט, כאשר חקר הנאשם בעצמו את אשתו ואת חמותו, העלה את הגירסה כי מריבתו עם אשתו ומישפחתה נבעה מיחסים חולניים ואסורים שהתנהלו במישפחה. הוא טען כי כאשר אשתו היתה בהריונה האחרון, לפני שש שנים, והיתה בשמירת הריון, אושפזה תקופות ארוכות בבית־חולים. „חמותי אילצה אותי לשכב איתה אז!” הצהיר באוזני השופטים. כאשר חקר את חמותו על כך, הכחישה זאת לחלוטין.

לדבריו, היה במישפחה עוד קשר חולני, בין לבנה, אשתו, ובין אחיה,

תובעת גיא
מי שלף את הסכין!

שלמה. הוא טען כי חשד מזמן שהשניים מקיימים ביניהם יחסים. לכן שכר בלש פרטי, שתפס את השניים יחד במיטה ואף הקליט אותם שם. מסלאווי ניסה להיכנס לבית, כדי לקחת משם שני זוגות תחתונים של האח והאחות, וכאשר היה באמבטיה וחיפש את התחתונים, חזר האח שלמה מהעבודה ופרצה קטטה ביניהם.

„את זוכרת שבאתי אליכם הביתה, חודש לפני המיקרה, ושלמה תקף אותי ואת התעצבנת, כי אמרת לי, שבעלך, ברוך, אומר שאת חברה שליי?” שאל מסלאווי את חמותו.

„זה לא נכון!” ענתה האשה, „אני התעלפתי כי הכית את הבן שלי, שלמה, ושברת את המישקפיים שלו. אתה תמיד היית מטפס על סולם כשגרב מכסה את הפנים שלך ומפחיד אותנו. בגללך יש לי לחץ־דם גבוה, ולכן התעלפתי אז!”

החמות לא הכחישה כי מסלאווי היה מאשים את בתה ובנה בגילוי־עריות, בשיחות־טלפון רבות שניהל עם המישפחה. „כן, הוא אמר שתפס את אשתו, אם לשלושה, במיטה עם אחיה. הוא תמיד היה אומר דברים כאלה, אבל זה הצחיק אותי,” אמרה החמות.

„אבא מטומטם!”

מסלאווי פגש את לבנה לפני כעשר שנים במועדון־לילה. למרות שהשכלתו מסתכמת בשמונה כיתות של בית־ספר עממי, הוא נשמע אינטליגנטי מאוד ובעל כושר־הבעה. לבנה, רקת־הגיזרה והקטנטונת, התאהבה בו והשניים נישאו לפני תשע שנים. נולדו להם מאז שני בנים ובת מונגולואידית. מאז נולדה הבת, לפני שש שנים, התערערו חיי־הנישואין והאשה פתחה בהליכי־גירושין. פעמים מספר עזבה את הבית, מכיוון שמסלאווי היה נרקומן והשתמש בהרואין.

כדי להשיג את הסם מכר הבעל את כל רהיטי־הבית והשאיר אותה ואת הילדים חסרי־כל. אמה היתה תומכת בה ובילדים, ומספקת להם את מזונותיהם. „אני רוצה להתגרש ממנו, אבל הוא לא מסכים. הוא טוען שהוא אוהב אותי ולא רוצה לתת לי ללכת,” סיפרה לבנה.

חצי שנה לפני התקיפה, עזבה לבנה שוב את הדירה המשותפת בבת־ים וחזרה להתגורר בבית־הוריה, בתל־כביר. בערך באותו זמן היה בעלה לבעל־תשובה. הוא החל מגדל זקן, חובש כיפה ומקיים מיצוות. הוא עבר להתגורר בישיבת אור־שמח בירושלים. מפעם לפעם היה חוזר לתל־אביב כדי לראות את ילדיו.

מסלאווי הבטיח לאשתו כי דתיותו עשתה אותו אדם חדש, וכי אם גם היא תהיה דתית יוכלו לפתוח דף חדש בחייהם. למרות ספקותיה, החליטה האשה לנסות. היא התחילה לקיים מיצוות, אך אחרי שבועיים נשברה. היא שוב לקחה את הילדים וחזרה לבית־הוריה.

אבל בעלה לא השלים עם הפירוד מילדיו. הוא היה מתקשר ובא, ומנהל הליכים בבית־הדין, כדי לראות את ילדיו ולבקרם. יום אחד לקח את הילדים ונעלם. האשה איתרה את הילדים בפנימיה דתית בירושלים, לשם העביר אותם האב. בעזרת צו של בית־הדין הרבני הוחזרו הילדים לאם, ומאז לא הירשתה האשה לקחת את הילדים בלי השגחה.

בכל פעם שהגיע מסלאווי לבית חמותו, היו הרוחות מתלהטות והמישטרה היתה מוזמנת למקום. בחג־הפסח הוא קיבל חופשה מהישיבה ובא לתל־אביב. הוא טילפן כמה פעמים לבית חמותו וניסה לדבר עם אשתו וילדיו.

סיפר מסלאווי בבית־המישפט:

יום אחד ענתה לי בטלפון הבת שלי, המונגולואידית. היא אמרה לי „אבא טיפש, אבא מטומטם” וקיללה אותי. שמעתי את אשתי עומדת לידה ומלמדת אותה לדבר כך. לא יכולתי להיכנס לבית, כי הם היו מתנכלים לי תמיד ומזמינים מייד את המישטרה. החלטתי לחכות ליד הבית, וכאשר הילדים יירדו לשחק ברחוב, לקחת אותם איתי ולנסוע לירושלים. התכוונתי לשים אותם במוסד ואחר־כך להביא אותם להתגורר איתי, בדירה שהישיבה הבטיחה לסדר לי בירושלים.

אני הייתי מוכן לתת לאשתי גט, אבל לא בתנאים שלה. אני רוצה את הילדים שלי ואני לא מסכים שהיא תסית אותם! אני לא עשיתי כל רע לילדים שלי, מעולם לא הרמתי עליהם ידיים ואין להם כל סיבה לדבר אליי כך ולהתנהג אליי כאל חלאה.

ביום המיקרה הסתתרתי בקירבת מקום, וכאשר ראיתי את אשתי ואמה יורדות, ניגשתי אליהן, ביקשתי לדבר על הילדים. בתגובה אמה נתנה לי אגרוף בפרצוף. אז סטרתי לאשתי, והיא אמרה לי: „אני אדקור אותך!” היא פתחה את התיק שלה והוציאה סכין קטנה, להב בערך של 10 סנטימטר.

התחילה קטטה ושלושתינו נפלנו על הריצפה. החזקתי את ידה של

(המשך בעמוד 30)

האם זיווה ביצ'צ'ו (מימין) והבת לבנה מסלאווי בבית־המישפט
„הוא משקר!”

אילנה אלון